

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 października 2015 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek (...) (NIP (...)) w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2015 roku do 31 marca 2016 roku podwyższa się o 50%.

Decyzja została wydana na podstawie art.34 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku poz.1242) oraz art.83 ust.1 punkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.121 z późn. zm.).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż w przekazanych do Zakładu deklaracjach rozliczeniowych płatnik składek (...) wskazał stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,20%. Z danych zaewidencjonowanych w systemie informatycznym ZUS wynika, że w roku kalendarzowym poprzedzającym rok składkowy, którego dotyczy rozstrzygnięcie (2014) płatnik składek (...) zgłaszał do ubezpieczenia wypadkowego średniomiesięcznie 26 ubezpieczonych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że przeważającym rodzajem działalności płatnika była działalność agencji pracy tymczasowej oraz że płatnik składek zgłaszający do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych, który nie miał obowiązku przekazywania informacji (...) przez trzy kolejne lata kalendarzowe, zobowiązany jest samodzielnie ustalić obowiązującą go wysokość stopy procentowej składki w wysokości jaka została określona dla grupy działalności, do której należy z uwagi na rodzaj przeważającej działalności według (...) z jakim był ujęty w rejestrze REGON na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego dany rok składkowy, na podstawie załącznika nr do 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 roku w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków (Dz.U. z 2013 roku, poz.878). Stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe na rok składkowy obejmujący okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2015 roku do 31 marca 2016 roku została ustalona w wysokości 1,47%. Zakład wskazał, iż zgodnie z treścią art.34 ust.1 ww. ustawy w przypadku zaniżenia wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe na skutek nieprawidłowego ustalenia liczby ubezpieczonych lub grupy działalności przez płatnika Zakład ustala w drodze decyzji stopę procentową tej składki za cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Płatnik wskazał zaniżoną stopę składki na ubezpieczenie wypadkowe i Zakład był zobowiązany ustalić wysokość składki w wysokości 150%. Wysokość obowiązującej płatnika składek (...) stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w roku składkowym od 1 kwietnia 2015 r. do 31 marca 2016 r. wynosi zatem 2,21%.

W odwołaniu sporządzonym przez pełnomocnika procesowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo - akcyjnej wniesiono o zmianę zaskarżonej decyzji i uchylenie podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2015 r. do 31 marca 2016 r. Pełnomocnik odwołującego się wskazał, że zaskarżona decyzja jest wadliwa, gdyż jej adresat nie został prawidłowo określony (w samej Ł. siedzibę ma kilka spółek z członem (...)), a nadto treść decyzji nie pozwala na identyfikację jej adresata. Skarżący zatem domyśla się, że powyższa decyzja jest skierowana do niego. Pełnomocnik skarżącego wskazał ponadto, że ww. spółka została pozbawiona możliwości udziału w postępowaniu, a co istotne podwyższenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe było niezasadne. Skarżący wskazał, że w 2014 r. zgłaszał do ubezpieczenia wypadkowego comiesięcznie 26 ubezpieczonych, a wobec faktu, że (...) sp. z o.o. SKA nie była wcześniej zobowiązana do przekazywania do ZUS informacji, o których mowa w art.31 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zgodnie z art.33 ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie ustalał dla niej kategorii ryzyka, a obowiązująca ją stopa uzależniona była od grupy działalności, do której należy. Pełnomocnik skarżącego wskazał, że przeważającą działalność ww. spółki stanowi działalność związana z zatrudnieniem (działalność agencji pracy tymczasowej) i taki rodzaj działalności był wskazywany przez płatnika w przekazywanej do ZUS informacji (...) za 2014 r. i w taki sposób zawsze określał on swoją działalność, a świadczy o tym rejestr REGON. Zgodnie z praktyką stosowaną przez płatnika, po samodzielnym ustaleniu właściwej stopy

procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe na podstawie treści załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków, pracownica działu plac płatnika dzwoniła do oddziału ZUS w Ł. w celu potwierdzenia prawidłowości tego określenia. Rozmowa taka miała miejsce także w marcu 2015 r. Wówczas pracownik płatnika potwierdził u pracownika ZUS prawidłowość zastosowania stopy procentowej 1,20 % dla płatnika zatrudniającego powyżej 10 osób w grupie działalności związanej z zatrudnieniem. Działając w zaufaniu do tej informacji płatnik przekazywał składki na ubezpieczenie wypadkowe obliczone według stopy procentowej 1,20 %. Od 1 kwietnia 2015 r., na skutek wejścia w życie Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 marca 2015 r., zmieniającego rozporządzenie w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków, stopa procentowa dla grupy działalności związanej z zatrudnieniem została podwyższona z 1,20 % do 1,47 %. Płatnik uspokojony potwierdzeniem uzyskanym od pracownika ZUS za ledwie miesiąc wcześniej jednak tego nie dostrzegł. W konsekwencji, co nie jest sporne, spółka (...) sp. z o.o. SKA odprowadzała, w okresie kwiecień – wrzesień 2015 roku, składkę na ubezpieczenie wypadkowe w zaniżonej wysokości. Pełnomocnik skarżącego zaznaczył, że przesłanką nałożenia przez ZUS na płatnika sankcji określonej w art.34 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych nie jest samo odprowadzenie składki w zaniżonej wysokości, gdyż zgodnie z art.34 ust.3 dotyczy to sytuacji zniżenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe z uwagi na nieprawidłowe ustalenie liczby ubezpieczonych czy też grupy działalności. W ocenie pełnomocnika hipoteza normy art.34 ust.3 w związku z ust.1 ustawy byłaby spełniona tylko wówczas, gdyby zniżenie stopy procentowej składki pozostawało w związku przyczynowo – skutkowym z nieprawidłowym ustaleniem liczby osób zgłoszonych do ubezpieczenia przez płatnika lub z nieprawidłowo określoną grupą działalności. Żadna z tych okoliczności nie miała jednak miejsca. Zdaniem skarżącego organ rentowy nie badał przyczyny odprowadzenia składki w zaniżonej wysokości. W ocenie skarżącego z uwagi na sankcyjny charakter podwyższenia stopy procentowej musi być dodatkowo spełniona przesłanka zawinienia płatnika, a takiego zawinienia w niniejszej sprawie brak. Zdaniem skarżącego wydana decyzja jest wadliwa, a nałożona na płatnika sankcja niezasadna.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie oraz przytoczył argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W spornym okresie działalność płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo – akcyjnej była oznaczona w Polskiej Klasyfikacji Działalności numerem 7820 Z. (okoliczność bezsporna)

Płatnik składek zgłaszał do ubezpieczenia społecznego średniomiesięcznie co najmniej 10 pracowników. (okoliczność bezsporna)

Płatnik składek zadeklarował procentową składką na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,20%. (okoliczność bezsporna)

Do 31 marca 2015 r. składka procentowa na ubezpieczenie wypadkowe dla działalności gospodarczej związanej z zatrudnieniem wynosiła 1,20%. (załącznik nr 1 w związku z załącznikiem nr 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 roku w brzmieniu obowiązującym w okresie od 2 sierpnia 2013 roku do 31 marca 2015 roku – tekst jednolity Dz.U. z 2013 roku, poz.878).

W związku z brakiem konieczności złożenia przez płatnika dokumentu (...) to na nim spoczywał obowiązek samodzielnego wyliczenia składki na ubezpieczenie wypadkowe na podstawie numeru Polskiej Klasyfikacji Działalności. Obsługą płatnika w zakresie wyliczania składek jakie należy odprowadzić do organu rentowego zajmował się pracownik firmy zewnętrznej świadczącej na rzecz płatnika tego rodzaju usługi. Pracownik ten ustalił należną składkę zgodnie z numerem Polskiej Klasyfikacji Działalności, a w telefonicznej rozmowie pracownik ZUS potwierdził prawidłowość dokonanych obliczeń. Ustaloną w taki sposób składkę pracownik firmy zewnętrznej wprowadził do

systemu komputerowego zajmującego się obsługą kadrową firmy płatnika i na tej podstawie dokonywano rozliczeń z ZUS. (zeznania świadka D. M. (1) min. 00:03:31 – 00:08:14 protokołu rozprawy z dnia 14 września 2016 r.)

Od 1 kwietnia 2015 roku do 31 marca 2016 roku składka procentowa na ubezpieczenie wypadkowe dla działalności gospodarczej związanej z zatrudnieniem wynosiła 1,47%. (załącznik nr 1 w związku z załącznikiem nr 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 roku w brzmieniu obowiązującym w okresie od 1 kwietnia 2015 roku do 10 lipca 2016 roku – tekst jednolity Dz.U. z 2013 roku, poz.878 z późn. zm.).

W okresie od kwietnia do września 2015 roku płatnik składek odprowadzał składkę na ubezpieczenie wypadkowe w zaniżonej wysokości. (okoliczność bezsporna)

Płatnik składek podał w Zakładzie prawidłowy kod klasyfikacji przeważającej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności tj. działalności agencji pracy tymczasowej oraz prawidłową liczbę ubezpieczonych. (okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny między stronami. Został ustalony na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów, których strony nie kwestionowały. Zeznania świadka D. M. (2) znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Wysokość składki na ubezpieczenie wypadkowe została określona w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku poz. 963) w granicach od 0,4 od 8,12% podstawy wymiaru składki (art.22 ust.1 punkt 4 ww. ustawy).

Zgodnie z treścią art.22 ust.2 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych zasady różnicowania stopy procentowej składek na ubezpieczenie wypadkowe określają przepisy ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.1242, zwanej w dalszej części uzasadnienia ustawą wypadkową).

Stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe ustala się na rok składkowy (art.27 ww. ustawy wypadkowej). Stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych ustala Zakład jako iloczyn stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe określonej dla grupy działalności, do której należy płatnik składek i wskaźnika korygującego ustalonego dla płatnika składek, z zastrzeżeniem art.33 (art.28 ust.2 ww. ustawy).

Grupy działalności zostały określone na podstawie rodzaju działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 roku w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków (tekst jednolity Dz.U. z 2013 roku, poz.878 z późn. zm.).

Stopę procentową składki dla grupy działalności ustala się w zależności od kategorii ryzyka ustalonej dla tej grupy (art.30 ust.1 ustawy wypadkowej). Kategorię ryzyka ustala się dla grupy działalności w zależności od ryzyka określonego wskaźnikami częstości poszkodowanych w wypadkach przy pracy ogółem, poszkodowanych w wypadkach przy pracy śmiertelnych i ciężkich, stwierdzonych chorób zawodowych, zatrudnionych w warunkach zagrożenia, które występują w razie przekroczenia najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (art.30 ust.2 ustawy wypadkowej).

Wartość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w zależności od kategorii ryzyka zawiera załącznik nr 2 do ww. rozporządzenia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustala płatnikowi składek kategorię ryzyka na podstawie danych o liczbie poszkodowanych w wypadkach przy pracy ogółem, poszkodowanych w wypadkach przy pracy śmiertelnych i ciężkich, stwierdzonych chorobach zawodowych, zatrudnionych w warunkach zagrożenia (art.31 ust.3 ustawy wypadkowej). Jeżeli Zakład nie ustali kategorii ryzyka, ze względu na brak obowiązku przekazania informacji potrzebnych do jej ustalenia, o których mowa w art.31 ust.6 ustawy wypadkowej, stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego więcej niż 10 osób do ubezpieczenia wynosić będzie tyle, ile stopa procentowa określona dla grupy działalności do której płatnik należy (art.33 ust.1 ustawy wypadkowej).

Informacje potrzebne do ustalenia wysokości stopy procentowej składki (kategorie ryzyka dla płatnika składek) zostały wymienione w art.31 ust.6 ustawy wypadkowej i są to dane identyfikacyjne płatnika składek określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, rodzaj działalności według (...), liczba ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego oraz adres płatnika składek. Powyższe informacje przekazuje płatnik składek zgłoszony w Zakładzie nieprzerwanie od 1 stycznia do 31 grudnia poprzedniego roku oraz co najmniej 1 dzień w styczniu danego roku. Informacje te przekazuje się w takiej samej formie, jaka obowiązuje płatnika składek w odniesieniu do dokumentów określonych przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z treścią art.31 ust.7 ww. ustawy wypadkowej ubezpieczony przekazał informacje podając numer (...) przeważającej działalności oraz liczbę ubezpieczonych - co najmniej 10. Ponieważ dla płatnika składek Zakład nie ustalił kategorii ryzyka składka na ubezpieczenie wypadkowe wynosi tyle, co stopa procentowa określona dla grupy działalności do której płatnik należy.

Płatnik przekazał Zakładowi prawidłową liczbę ubezpieczonych – powyżej 10, wskazał również prawidłowy kod przeważającej działalności gospodarczej, ustalił jednak składkę w wysokości 1,20% zamiast prawidłowo 1,47 %.

Nie budzi wątpliwości, iż płatnik nieprawidłowo ustalił stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe do grupy działalności, gdyż od 1 kwietnia 2015 r. stopa składki została podwyższona do wartości 1,47 %.

Zgodnie z treścią art.34 ust.1 ww. ustawy wypadkowej jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art.31, co spowoduje zniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150 % stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Płatnik składek zobowiązany jest opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę.

Przepis ten stosuje się odpowiednio do płatników składek, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności - art.34 ust.3 ustawy.

Norma art.34 ust.1 ustawy wypadkowej stanowi swoistą sankcję wobec płatnika składek za podanie przez niego nieprawdziwych lub za nieprzekazanie wymaganych danych, o których stanowi przepis art.31 ustawy wypadkowej. Podwyższenie stopy procentowej na podstawie tego przepisu możliwe jest więc wyłącznie w przypadku nieprzekazania danych, lub przekazania nieprawdziwych danych, o których mowa w art.31 ustawy. Taka sytuacja nie ma miejsca w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy. Z zaskarżonej decyzji nie wynika, że płatnik nie przekazał danych, o których mowa w cytowanym wyżej art.31 ustawy wypadkowej, ani też, że przekazał nieprawdziwe dane dotyczące ilości zatrudnionych osób bądź rodzaju działalności. Wskazać należy, że płatnik jedynie błędnie wskazał wysokość stopy procentowej w deklaracjach przekazywanych od 1 kwietnia 2015 roku, gdyż pozostawał w przekonaniu, że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe nie uległa zmianie.

Interpretacja przepisu art.34 ustawy wypadkowej jednoznacznie potwierdza, że pomiędzy nieprawidłowym ustaleniem liczby osób zgłoszonych do ubezpieczenia społecznego a zniżeniem stopy procentowej składki musi zachodzić związek przyczynowo-skutkowy. Ustawa o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych wiąże bowiem sankcję z art.34 ust.1 tylko z tak oznaczoną przyczyną zniżenia składki na przedmiotowe ubezpieczenie, a nie z każdym przypadkiem jej niewłaściwego obliczenia. Przekazywanie przez płatnika

do Zakładu składki w wysokości niższej od wymaganej, jeśli wynika ono z innych powodów (np. matematycznej pomyłki w wyliczeniu kwoty składki) nie wyczerpuje hipotezy normy art.34 ust.3 w związku z ust.1 ww. ustawy wypadkowej i nie implikuje skutku objętego jej dyspozycją (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 27 czerwca 2013 roku III AUa 320/13, Lex nr 1339382, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19 września 2013 roku, III AUa 109/13, Lex nr 1381336).

Rygorystyczna sankcja zawarta w art.34 ust.1 ustawy wypadkowej nie może być stosowana w sytuacjach, gdy płatnikowi składek nie można zarzucić nierzetelności, a przyczyna opłacenia składki w zaniżonej wysokości jest spowodowana nieświadomym działaniem, np. błędem rachunkowym czy pisarskim, bądź błędnym zinterpretowaniem przepisu, co miało miejsce w przypadku ubezpieczonego.

Jeżeli płatnik nie przedstawił Zakładowi żadnych nieprawdziwych danych, które mogłyby wpłynąć na wysokość stopy procentowej składki, a jedynie błędnie oznaczył stopę tej składki (której wartość procentowa nie stanowi danych w rozumieniu art.34 ust.1 w związku z art.31 ustawy wypadkowej), to wadliwe oznaczenie nie może spowodować uznania zawinionego zaniżenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe. Organ rentowy nie był zatem uprawniony do ustalenia dla płatnika stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe wyższej o 50%. Organ rentowy wywodzi tę sankcję z twierdzenia o zaniżeniu przez ubezpieczonego stopy procentowej, jednakże nawet według stanowiska organu (którego Sąd nie podziela) miałyby to nastąpić z innych niż opisane w art.34 ust.1 i 3 przyczyn. Przepis art.34 ustawy wypadkowej ma charakter sankcyjny i może być stosowany tylko w opisanych w nim sytuacjach (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2012 r. sygn. I UK 358/11, Lex nr 1313678).

Błędnie określona stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe za sporny okres nie wynikała z błędnych danych przekazanych przez płatnika składek co do elementów, od których zależy wysokość tej stopy. Płatnik poprawnie ustalił liczbę ubezpieczonych i prawidłowo wskazał rodzaj przeważającej działalności gospodarczej według (...).

Reasumując samo zaniżenie stopy procentowej nie stanowi przesłanki nałożenia sankcji z art. 34 ust.1 ww. ustawy wypadkowej. Jest ono konieczną częścią przesłanek nałożenia sankcji, ale tylko jako skutek nieprzekazania danych, przekazania danych nieprawdziwych lub nieprawidłowego ustalenia liczby ubezpieczonych lub grupy działalności, nie stanowi samoistnej przesłanki. Nie jest również dopuszczalne ustalenie podwyższonej stopy procentowej w innych wypadkach, ani w drodze jakiegokolwiek analogii.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. zasądając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej w Ł. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Od 1 stycznia 2016 roku obowiązuje rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz.1805). Zgodnie z treścią §21 ww. rozporządzenia do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należy zatem ustalić na podstawie §11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U. z 2013 roku poz.490).

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS i pełnomocnikowi wnioskodawcy.

2. Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe zobowiązując do zwrotu w przypadku złożenia apelacji.

4.10.2016 r.